

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Valeriu Gîscă în numele inculpatului Șoimu Ion, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Drochia, sediul Central din 27 decembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2019, în cauza penală, în privința lui

Șoimu Ion XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 03.09.2015 pînă la 27.12.2017;

Instanța de apel de la 07.02.2018 pînă la 28.03.2018;

Instanța de recurs de la 09.07.2018 pînă la 13.11.2018;

Instanța de apel de la 17.12.2018 pînă la 30.01.2019;

Instanța de recurs de la 28.03.2019 pînă la 05.06.2019;

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă

1. Prin sentința Judecătorei Drochia sediu Central din 27.12.2017 Șoimu Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani;

- în baza art. 266 Cod penal, la 1 an închisoare;

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani;

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare i-a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 5 ani cu condiția ca în această perioadă să nu comită alte infracțiuni

A fost admisă integral acțiunea civilă înaintată de Ghilescu Vitalie, fiind dispusă încasarea de la Șoimu Ion în beneficiul lui Ghilescu Vitalie a prejudiciului material în sumă de 11 884,22 lei și a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei.

A fost admisă integral acțiunea civilă înaintată de Vasin Steliana, fiind dispusă încasarea de la Șoimu Ion în beneficiul Stelianeii Vasin a prejudiciului material în sumă de 6 700 lei.

1.1. Prin încheierea Judecătorei Drochia, sediu Central din 16.01.2018, a fost dispusă corectarea erorii admise în dispozitivul sentinței emise la 27.12.2017 în privința lui Șoimu Ion, prin excluderea din dispozitiv a dispozițiilor cu privire la aplicarea în privința lui Șoimu Ion a prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei și cu privire la măsura preventivă, fiind dispusă adăugarea în dispozitivul sentinței a dispoziției cu privire la menținerea în privința lui Șoimu Ion a măsurii preventive sub formă de arest pînă la intrarea sentinței în vigoare, cu calcularea

termenului pedepsei din 27.12.2017, cu includerea în acest termen a perioadei deținerii ultimului în arest din 28.1.2017.

2. Adoptând sentința în cauză, prima instanță a reținut, că la 29.03.2015 ora 06.30, Șoimu Ion, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, deținând permis de conducere de categoria "A, B" nr.XXX eliberat la 26.03.2008, conducând autoturismul de model "Dacia Logan" cu numărul de înmatriculare XXX, pe traseul R-12 km 57+50, din direcția orașului Drochia spre satul Pelinia, acționând din imprudență, a încălcat prevederile pct.45 alin.(1) lit.a),b) și alin.(2) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009 și neisprăvindu-se cu conducerea l-a tamponat pe pietonul Ghilescu Vitalie care ducea bicicleta pe partea dreaptă a carosabilului în aceeași direcție de deplasare cu cea a autoturismului, în rezultatul cărei tamponări i-au fost cauzate vătămări corporale grave sub formă de fractură deschisă a ambelor oase a gambei drepte în treimea de jos, fractură deschisă a oaselor metatarsiene 3, 4, 5, a tălpii piciorului drept, plaga contuză a tălpii piciorului drept, comotie cerebrală.

Tot el, la 29.03.2015, ora 06.30, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, deținând permis de conducere de categoria "A, B" nr.XXX eliberat la 26.05.2008, conducând autoturismul de model "Dacia Logan" cu numărul de înmatriculare XXX, pe traseul R-12 km 57+50, din direcția orașului Drochia spre satul Pelinia, acționând din imprudență, a încălcat prevederile pct. 45 alin. (1) lit. a),b) și alin.(2) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009 și neisprăvindu-se cu conducerea l-a tamponat pe pietonul Ghilescu Vitalie, care ducea bicicleta pe partea dreaptă a carosabilului în aceeași direcție de deplasare cu cea a autoturismului, în rezultatul cărei tamponări i-au fost cauzate vătămări corporale grave sub formă de fractură deschisă a ambelor oase a gambei drepte în treimea de jos, fractură deschisă a oaselor metatarsiene 3, 4, 5, a tălpii piciorului drept, plaga contuză a tălpii piciorului drept, comotia cerebrală, după care l-a transportat cu propriul vehicul la punctul medical din satul Pelinia, raionul Drochia și având obligația conform pct.12 din Regulamentul circulației rutiere, să revină la locul accidentului rutier, el a ascuns vehiculul implicat în accident la domiciliul său din satul Sofia, raionul Drochia, deci a părăsit locul accidentului rutier.

Pe baza stării de fapt expusă mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului Șoimu Ion, au fost calificate de drept în baza art. 264 alin. (4) Cod penal – încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate, precum și în baza art. 266 Cod penal – părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin. (3) și (5).

3. Împotriva sentinței nominalizate, a declarat apel procurorul, prin care a solicitat casarea parțială a acestei sentințe în latura pedepsei, considerând că instanța neîntemeiat a aplicat inculpatului Șoimu Ion pedeapsa condiționată, fără a ține cont de regulile de individualizare a pedepsei, neluând în considerație că o atare pedeapsă nu-și va atinge scopul de corectare. Ulterior, la 18.01.2018, procurorul a depus apel suplimentar, prin care a solicitat casarea și a încheierii de corectare din 16.01.2018, apreciind-o ca una ce contravine prevederilor art. 248-249 Cod de procedură penală, care urmează a fi casată împreună cu sentința contestată. Astfel, potrivit cerințelor

invocate în apelurile înaintate, procurorul a pledat pentru condamnarea lui Șoimu Ion în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani; în baza art. 266 Cod penal, la 1 an închisoare; iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel preliminar și nemotivat, avocatul Alexandru Covdii în numele lui Șoimu Ion, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în latura civilă, apreciind neîntemeiată soluția instanței cu privire la admiterea integrală a pretențiilor de ordin moral înaintate de Ghilescu Vitalie în cuantum de 100 000 lei, solicitând în această latură pronunțarea unei noi hotărâri, prin care din contul lui Șoimu Ion să fie încasată suma de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, invocând că argumentele acestei solicitări le va înainta ulterior în apelul motivat. La 26.01.2018 avocatul Covdii Alexandru a depus încă o cerere suplimentară, denumindu-1 recurs, prin care a solicitat casarea încheierii de corectare a erorii din 16.01.2018, menționând că prin aceasta instanța a modificat esențial sentința pronunțată la 27.12.2018 în privința lui Șoimu Ion în ce privește modalitatea executării pedepsei, fapt inadmisibil, dispozițiile instanței din încheiere neîncadrându-se în prevederile art. 248-250 CPP. La 29.01.2019 avocatul Alexandru Covdii a înaintat apel motivat, criticând soluția instanței pe marginea pedepsei penale aplicate lui Șoimu Ion, apreciind-o prea aspră. Apelantul invocă, că în acest sens de către instanță nu s-a ținut cont de faptul, că la etapa urmăririi penale și la etapa cercetării judecătorești Șoimu Ion a recunoscut integral vinovăția sa în comiterea infracțiunii, nu are antecedente penale, este acuzat de infracțiunea comisă din imprudență, se căiește sincer, se caracterizează pozitiv la locul de trai, la întreținere are trei copii minori, și-a asumat obligația de a recupera prejudiciul material cauzat prin infracțiune. În atare împrejurări apelantul consideră că inculpatului urma ai fi aplicată pedeapsa neprivativă de libertate. În ce privește dezacordul cu acțiunea civilă, înaintată de Ghilescu Vitalie, a cărei admitere s-a dispus prin sentință, apărătorul-apelant a invocat prevederile art.1423 Cod civil, menționând, că la soluționarea acestei chestiuni instanța nu ținut cont în deplină măsură de circumstanțele cauzei prin prisma prevederilor legale menționate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 martie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Covdii Alexandru în numele inculpatului, în latura acțiunii civile, au fost admise apelurile declarate de procuror și apelul declarat de către avocatul Covdii Alexandru în numele inculpatului, casată sentința și încheierea Judecătorei Drochia, sediul Central din 16 ianuarie 2018, fiind pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Șoimu Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat, în baza:

- art. 264 alin. (4) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani;

- art. 266 Cod penal la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

în temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, lui Șoimu Ion i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În rest, dispozițiile sentinței în latura civilă și privind corpurile delictive au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că prima instanță, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei în privința inculpatului Șoimu Ion, urma să țină cont de prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În opinia instanței de apel, o chestiune omisă de către prima instanță la pronunțarea sentinței a constituit-o aprecierea persoanei vinovatului, sub raportul pericolozității sociale, decurgând în primul rând din fapta și din împrejurările în care aceasta a fost comisă. Sub acest aspect, instanța de apel a reținut că inculpatului Șoimu Ion i se incriminează comiterea unei infracțiuni care face parte din categoria celor grave, cu o rezonanță socială sporită, astfel de infracțiuni fiind frecvent comise pe teritoriul Republicii Moldova. Totodată, instanța de apel a considerat că prima instanță nu a ținut cont de gradul sporit de pericol social al infracțiunilor comise de inculpat, care a săvârșit două infracțiuni din domeniul transporturilor, una din care s-a soldat cu vătămarea gravă a integrității corporale lui Ghilescu Vitalie, urmare a cărui fapt la 06.07.2017, părții vătămate i-a fost stabilit grad de dizabilitate accentuat cu păstrarea a 40 % din capacitatea de muncă, că după comiterea infracțiunilor și până la judecarea apelurilor inculpatul nu a reparat daunele cauzate părții vătămate și părții civile, pe parcursul cercetărilor judecătorești s-a sustras de la prezentarea în instanța de judecată, fiind anunțat în căutare cu aplicarea măsurii preventive sub formă de arestare preventivă, nu se căiește de faptele comise și a părăsit locul accidentului rutier.

În prezența acestor circumstanțe, instanța de apel a considerat că prima instanță, la aprecierea oportunității suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite inculpatului Șoimu Ion, urma să efectueze o analiză completă și minuțioasă a personalității infractorului, urmărind în acest sens comportarea sa în viața socială, la locul de trai și de muncă, înainte și după săvârșirea infracțiunii, și numai în măsura în care se dovedește că săvârșirea faptei se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea inculpatului nu este necesară executarea efectivă a pedepsei, putea să aplice prevederile art. 90 Cod penal în speță.

În opinia instanței de apel, starea de fapt în cauză și circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea incriminată inculpatului denotă incorectitudinea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în speță, deoarece inculpatul a comis o infracțiune gravă, care atentează la valoarea primordială protejată de legea penală - viața și sănătatea persoanei, săvârșită în stare de ebrietate, circumstanță care nu putea fi neglijată de instanța de fond la constatarea oportunității suspendării executării pedepsei.

Instanța de apel a apreciat critic solicitarea apărătorului inculpatului în latura civilă, considerând că prima instanță, ținând cont de probele anexate la materialele cauzei, just a admis integral acțiunea civilă înaintată de Ghilescu Vitalie.

Referindu-se la încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 16 ianuarie 2018, privind corectarea erorii din dispozitivul sentinței din 27 decembrie 2017, adoptată de aceeași instanță, instanța de apel a constatat că aceasta a fost emisă contrar dispozițiilor normelor procesual-penale, or prin actul judecătorec emis a fost esențial modificată soluția din dispozitivul sentinței. În acest sens, s-a constatat că prima

instanță nu a corectat erorile mecanice admise în procesul redactării sentinței, dar a modificat modalitatea executării pedepsei stabilite în privința inculpatului, intervenție care nu se încadrează în prevederile art. 248 - 250 din Cod de procedură penală. Reieșind din acest considerent, instanța de apel a considerat că prima instanță nu era în drept de a adopta o astfel de încheiere, aceasta fiind ilegală și pasibilă de casare, or prima instanță, procedând în felul nominalizat, și-a asumat atribuțiile unei instanțe ierarhic superioare.

5. Hotărârile judecătorești adoptate la caz au fost atacate cu recursuri ordinare de către:

- avocatul Covdii Alexandru în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Șoimu Ion să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, cu încasarea din contul acestuia a sumei de 50.000 lei cu titlu de prejudiciu moral. În argumentarea cererii s-a invocat următoarele: - instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 2, 7, 75-78 Cod penal; - pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră, la individualizarea căruia nu s-a luat în considerație că Șoimu Ion a recunoscut vina integral la toate etapele procesului penal, nu are antecedente penale, este tras la răspundere penală pentru comiterea unei infracțiuni din imprudență, se caracterizează pozitiv la locul de trai, are la întreținere trei copii minori, iar concubina sa este însărcinată, își asumă obligația de a repara prejudiciul material cauzat prin infracțiune; - nu este de acord cu soluția primei instanțe, menținută de către instanța de apel, privind admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de Ghilescu Vitalie și cu încasarea în beneficiul acestuia, din contul inculpatului Șoimu Ion, a sumei de 100.000 lei cu titlu de prejudiciu material;

- avocatul Gîscă Valeriu în numele inculpatului Șoimu Ion, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Șoimu Ion să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate și să fie dispusă reducerea sumei de bani cu titlu de prejudiciu moral, încasată de la inculpat. În argumentarea cererii depuse, s-a invocat următoarele: - din momentul aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Șoimu Ion, instanța urma să-l elibereze imediat din arest; - instanța de apel nu a luat în considerație argumentele apărării, lăsând fără apreciere faptul că starea de ebrietate a inculpatului a fost relatată de martorul Bărbuță A., iar testarea alcoolscoptică a inculpatului a avut loc peste câteva ore după comiterea accidentului; - instanța de apel a dispus ca pedeapsa stabilită inculpatului să fie executată în mod real, fără a cerceta careva probe suplimentare celor ce au stat la baza emiterii sentinței. În acest sens, instanța de apel nu era în drept să agraveze situația inculpatului Șoimu Ion, fără cercetarea de probe noi;

- inculpatul, prin are a solicitat casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri echitabile în privința sa. În argumentarea cererii s-a invocat că, prima instanță, în pofida faptului că a aplicat prevederile art. 90 Cod penal în privința lui, a dispus arestarea pe un termen de 30 de zile. Ulterior, la 16.01.2018, a fost dispusă executarea reală a pedepsei stabilite prin sentință. Instanța de apel s-a pronunțat asupra acestei chestiuni, constatând că prima instanță a comis o eroare, însă modul real de executare a pedepsei l-a menținut, din motive necunoscute.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13 noiembrie 2018, s-a respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Gîscă

Valeriu în numele inculpatului, s-au admis recursurile ordinare declarate de către inculpat și de către avocatul său Covdii Alexandru din alte motive, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe Șoimu Ion și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Ca motiv pentru casarea deciziei instanței de apel s-a invocat, că aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și acesta este expus neclar. Instanța de recurs a notat, că în decizia instanței de apel nu a fost motivată suficient soluția de respingere a argumentelor invocate de apelant pe marginea acțiunii civile. De asemenea ca motiv de casare a deciziei s-a invocat faptul, că dispozitivul deciziei instanței de apel este unul contradictoriu, or, s-a casat integral atât sentința, cât și încheierea de corectare a erorilor, însă ulterior, au fost menținute dispozițiile sentinței referitor la corpurile delictelor și acțiunea civilă.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2019, s-au admis apelurile avocatului Alexandru Covdii în numele inculpatului Șoimu Ion, și apelul procurorului, precum și cel suplimentar al acestuia, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Drochia sediu Central din 27.12.2017 și încheierii din 16.01.2018 emise pe cazul penal privindu-l pe Șoimu Ion, inclusiv din alte motive, cu casarea sentinței în latura stabilirii pedepsei și casarea integrală a încheierii în cauză, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

În temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și art. 60 alin. (1) pct. a) Cod penal, Șoimu Ion a fost liberat de răspunderea penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, cu încetarea procesului penal pe acest capăt de învinuire, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Șoimu Ion recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal și în baza acestei legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În rest, dispozițiile sentinței instanței de fond referitor la acțiunea civilă și corpurile delictelor, s-au menținut.

7.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, la emiterea soluției se bazează pe probele cercetate de către instanța de fond, care au fost suplimentar cercetate în instanța de apel, iar în urma verificării probatoriului conține, că probele puse la baza sentinței de condamnare corespund cerințelor legale, prin prisma acestora a fost apreciată obiectiv aspectele de fapt ale cauzei, prin prisma acestora se dovedește pe deplin vinovăția inculpatului Șoimu Ion în faptele aduse lui în învinuire, fiind apreciate just acțiunile ultimului și corect încadrate conform semnelor calificative ale infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal și art. 266 Cod penal.

Instanța de apel a considerat că, învinuirea adusă lui Șoimu Ion în comiterea accidentului rutier în cauză se confirmă prin procesul-verbal din 29.03.2015, de cercetare a locului accidentului rutier (f.d.6-7, vol. I); plan-schemă a locului accidentului rutier produs la 29.03.2015, cu planșa fotografică anexată (f.d.8- 10, vol.I); procesul verbal din 30.03.2015, de examinare și verificare a stării tehnice a unității de transport de model „Dacia Logan” cu numărul de înmatriculare XXX, cu planșa fotografică anexată (f.d.15, 16, vol. I); procesul-verbal de examinare din 06.04.2015 cu planșă fotografică anexată, de examinare a bicicletei de culoare verde, ce a fost ridicată de la

locul accidentului rutier (f.d.20-22, vol. I); raportul de expertiză medico legală nr. 47”D” din 01.04.2015, potrivit căruia la Ghilescu Vitalie au fost depistate leziuni corporale în formă de fractura deschisă a ambelor oase a gambei drepte în treimea de jos, fractură deschisă a oaselor metatarsiene 3, 4, 5, a tălpii piciorului drept, plaga contuză a tălpii piciorului drept, comoție cerebrală, care se califică ca vătămări corporale grave (f.d.39, vol.I).

Deși în apelurile declarate în interesele inculpatului Șoimu Ion s-a invocat precum că ultimul a recunoscut vina în fapta comisă și se căiește sincer, totuși în fața instanței de apel ultimul a declarat că în momentul producerii accidentului rutier el nu s-a aflat în stare de ebrietate, iar de la locul accidentului nu s-a eschivat.

În respingerea acestor argumente și în confirmarea învinuirii aduse acestuia în conținutul rechizitoriului, instanța de apel a menționat că, potrivit tichetului „Drager” pe numele lui Șoimu Ion, ultimul a fost testat alcoolsopic la 29.03.2015, ora 11.02, iar în aerul expirat de către acesta au fost depistate vaporii de alcool cu concentrația de 1,01 mg/l (f.d.30, vol. I); în vederea înregistrării acțiunii de testare alcoolsopică a lui Șoimu Ion, la 29.03.2015 a fost întocmit procesul verbal de testare alcoolsopică (f.d.31, vol. I). Totodată, potrivit concluziilor expuse în raportul de constatare medico legală nr. 225 din 29.03.2015, efectuată în privința lui Șoimu Ion, în proba de sânge prelevată de la ultimul, s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2,45 %, echivalent cu 2,45 g/l (f.d.34, vol.I). Deși Șoimu Ion neagă faptul aflării în stare de ebrietate în momentul producerii accidentului rutier, invocând că a consumat băuturi spirtoase abia când a ajuns la domiciliu, aceste argumente se combat prin probele nominalizate supra, care se întăresc prin declarațiile martorului Bărbuță Valentin depuse în prima instanță, potrivit căroră, dimineața i-a telefonat Șoimu Ion, acesta a venit la domiciliul său și era în stare de ebrietate, iar mașina de model „Dacia” era deteriorată. Șoimu Ion i-a comunicat că a tamponat un pieton cu bicicleta. Băuturi alcoolice împreună nu au consumat, însă i-a dat 100 g de rachiu să i-a cu el când a plecat (f.d.25, vol. II). Respectiv, prin aceste declarații se combate versiunea inculpatului precum că băuturi alcoolice a servit la domiciliul lui Bărbuță Valentin, ultimul comunicând că Șoimu Ion deja se afla în stare de ebrietate când a sosit la el.

Sunt relevante și declarațiile martorului Sagdieva Ina, care în prima instanță a relatat, că pe la ora 09.00 a zilei de 29.03.2015, concubinul său Șoimu Ion s-a întors de la serviciu și i-a comunicat că aproximativ la ora 06.00 a tamponat un pieton, pe care l-a transportat la spital. A văzut că automobilul de serviciu era deteriorat. Șoimu Ion a venit acasă în stare de ebrietate, iar peste o oră au sosit colaboratorii de poliție (f.d.20-21, vol. II).

Faptul că, Șoimu Ion a părăsit locul accidentului rutier, instanța de apel la fel l-a considerat confirmat, or, în pofida dispozițiilor pct.12 din Regulamentul circuletei rutiere, după ce l-a transportat pe Ghilescu Vitalie la punctul traumatologie, Șoimu Ion nu a revenit la locul accidentului rutier și nu a anunțat organele competente despre accidentul produs. Dimpotrivă, Șoimu Ion a continuat deplasarea cu mijlocul de transport implicat în accident, deplasându-se la Bărbuță Valentin, după care a plecat la domiciliul său, unde a parcat mijlocul de transport avariat. În acest sens sunt relevante declarațiile martorului Pînzaru Vădim, care a declarat în prima instanță, că se afla în automobilul condus de Șoimu Ion în momentul producerii accidentului rutier. Fiind tamponat Ghilescu Vitalie, l-au ridicat pe acesta și l-au plasat în automobil, după care l-au dus la punctul traumatologie din satul Pelenia, lăsând bicicleta ultimului la locul accidentului. Lăsându-l pe Ghilescu Vitalie la punctul traumatologie, s-au deplasat la

Bărbuță Valentin, trecând pe lângă locul accidentului rutier. De la Bărbuță Valentin au plecat acasă. Susține, că nu au anunțat organele competente referitor la accidentul produs (f.d.22-24, vol.II).

În opinia instanței de apel, faptele incriminate inculpatului Șoimu Ion și-au găsit confirmare prin prisma probelor administrate și cercetate în instanța de fond, verificate în instanța de apel, probe care coroborează între ele, necreând dubii referitor la faptul, că circumstanțele descrise în rechizitoriu și reținute de către instanța de fond în sarcina inculpatului au avut loc.

Constatând ca fiind dovedite faptele comise de inculpat, apreciind criteriile complementare ce se referă la persoana lui Șoimu Ion, apreciind caracterul, gravitatea și consecințele prejudiciabile ale faptelor comise de către acesta, instanța i-a aplicat (potrivit dispozitivului sentinței) în baza art. 264 alin. (4) și 266 Cod penal, prin aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pedeapsa penală sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei numite în temeiul art. 90 CP, deși în motivarea soluției emise a indicat că în baza criteriilor reținute în sarcina lui Șoimu Ion scopul pedepsei penale va putea fi atins doar prin executarea reală a acesteia. Împrejurările menționate relevă că sentința este contradictorie în latura pedepsei aplicate față de inculpat, or, motivarea aspectelor referitor la pedeapsă contrazice dispozitivul hotărârii, fapt care determină casarea sentinței în această latură.

Ulterior, întemeindu-și încheierea pe prevederile art. 248-250 Cod de procedură penală, instanța a dispus corectarea erorii admise, excluzând din dispozitivul sentinței sintagmele ce se referă la aplicarea față de Șoimu Ion a prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei și măsura preventivă, adăugând în dispozitiv sintagma ce conține dispoziția cu privire la menținerea în privința lui Șoimu Ion a măsurii preventive sub formă de arest până la intrarea sentinței în vigoare, cu calcularea termenului pedepsei din 27.12.2017, cu includerea în acest termen a perioadei deținerii ultimului în arest din 28.11.2017.

Verificând aspectele procedurale de emiteră a încheierii în cauză, instanța de apel a conchis că invocările apelanților în sensul dat și-au găsit confirmare, or, dispozițiile instanței ce se conțin în încheiere, nu se referă la corectarea erorilor ori la înlăturarea omisiunilor vădite, care de altfel sunt expres stipulate la art. 248-250 Cod de procedură penală, iar prin încheierea emisă instanța și-a modificat soluția cu privire la modalitatea executării pedepsei aplicate lui Șoimu Ion, și cu privire la măsura preventivă aplicată față de ultimul. Respectiv, prin încheierea în cauză instanța a emis cel de-al doilea act de dispoziție, pe când la finele examinării cauzei instanța este în drept să adopte doar un singur act de dispoziție – sentința.

Eroarea primei instanțe în cazul dat urmează a fi corectată, prin casarea încheierii ce a fost supusă criticii, de rând cu sentința primei instanțe în latura pedepsei penale.

În ce privește infracțiunea comisă de Șoimu Ion, prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal, instanța de apel a considerat că pentru aceasta inculpatul urmează a fi condamnat la pedeapsa închisorii, cu executare reală. În acest sens instanța de apel a considerat fondate solicitările procurorului-apelant cu privire la aplicarea față de inculpat a sancțiunii sub formă de închisoare, argumentele invocate găsindu-și confirmare prin prisma materialelor cauzei ce se referă la infracțiunea comisă, consecințele și urmările prejudiciabile ale acesteia.

Instanța de apel a concluzionat că, pentru faptele comise inculpatul urmează să ispășească real pedeapsa închisorii, categoria acestei pedepse la caz fiind în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite, care se evaluează după următoarele criterii:

împrejurările și modul de comitere a infracțiunilor - de către inculpat au fost încălcate regulile de securitate a circulației, ce s-a soldat cu tamponarea din imprudență a pietonului Ghilescu Vitalie, ulterior cărui fapt Șoimu Ion l-a transportat pe Ghilescu Vitalie la punctul medical din satul Pelinia, raionul Drochia, însă nu a revenit la locul accidentului rutier după cum stipulează prevederile pct.12 din Regulamentul circuletei rutiere, astfel eschivându-se urmând scopul de a nu fi tras la răspundere penală pentru fapta comisă; starea de pericol creată pentru victimă - în urma încălcării de către Șoimu Ion a regulilor de securitate a circulației și în urma tamponării pietonului Ghilescu Vitalie, ultimului i-a fost cauzată o vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății; natura și gravitatea consecințelor infracțiunii - părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale și anume, fractura deschisă a ambelor oase a gambei drepte în treimea de jos, fractură deschisă a oaselor metatarsiene 3, 4, 5, a tălpii piciorului drept, plaga contuză a tălpii piciorului drept, comoție cerebrală, iar ca urmare la 06.07.2017 părții vătămate Ghilescu Vitalie i-a fost stabilit grad de dizabilitate accentuat cu păstrarea a 40 % capacității de muncă; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit - deși încălcarea regulilor de securitate a circulației cu tamponarea pietonului Ghilescu Vitalie se consideră infracțiune comisă din imprudență, totuși este de notat că inculpatul a urcat la volanul automobilului în stare de ebrietate, urmând a fi conștient de pericolul eventualei conduceri a mijlocului de transport în atare stare; atitudinea inculpatului față de procesul derulat în privința sa - pe parcursul cercetărilor judecătorești în prima instanță Șoimu Ion s-a sustras de la prezentarea în instanța de judecată, fiind condiționată anunțarea lui în căutare, cu aplicarea măsurii preventive sub formă de arest.

La stabilirea cuantumului pedepsei pentru fapta comisă de către Șoimu Ion, instanța de apel a reținut că cauza a fost examinată în procedură generală, inculpatul inițial recunoscând fapta imputată, ulterior negând conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate. Instanța de apel a constatat că, inculpatul Șoimu Ion nu a manifestat căință față de fapta comisă, nu a întreprins încercări în vederea recuperării prejudiciului cauzat părții vătămate. Pentru aprecierea cuantumului pedepsei instanța a luat în considerație, că Șoimu Ion se caracterizează pozitiv la locul de trai, are la întreținere copii minori, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru. Instanța de apel nu a constatat prezența circumstanțelor ce ar agrava sau ar atenua răspunderea penală a inculpatului Șoimu Ion.

În opinia instanței de apel, pedeapsa ce va fi aplicată inculpatului Șoimu Ion sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, este proporțională faptei comise de către acesta, echitabilă și pasibilă să atingă scopul pedepsei penale, de restabilire a echității sociale, de corectare a vinovatului. În opinia instanței anume stabilirea unei pedepse cu executarea reală va putea influența asupra convingerii inculpatului de necesitatea respectării Legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar în condițiile prezentei spețe corectarea lui Șoimu Ion în condiții neprivative de libertate este imposibilă.

În continuare instanța d apel a reținut că, infracțiunea comisă de către Șoimu Ion, prevăzută de art. 266 Cod penal, potrivit reglementărilor expuse la art. 16 alin. (2) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, iar în conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii ușoare au expirat 2 ani.

Potrivit alin. (5) al art. 60 Cod penal, curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării. Reținând prevederile normei menționate, instanța de apel a constatat că, pe parcursul acestui proces penal Șoimu Ion a fost anunțat în căutare, motiv pentru care termenul de prescripție se suspendă pe perioadele aflării acestuia în căutare: de la 02.05.2015 până la 25.08.2015 - 3 luni 23 zile, și de la 14.08.2017 până la 28.11.2017 - 3 luni 14 zile, în total 7 luni 7 zile.

Deci, s-a constatat că, fapta inculpatului, încadrată în baza art. 266 Cod penal - infracțiune ușoară, a fost săvârșită la 29.03.2015, excluzând perioadele aflării acestuia în căutare, termenul de doi ani de tragere la răspundere penală se prescriu la 06.11.2017. Astfel, instanța de apel a considerat că, la moment este determinată încetarea procesului penal în privința lui Șoimu Ion pe acest capăt de acuzație, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Din conținutul apelului declarat în interesele lui Șoimu Ion, precum și din susținerile părții apărării în fața instanței de recurs, rezultă dezacordul acestora cu soluția instanței în ce privește soluționarea acțiunii civile în latura prejudiciului moral, invocându-se că instanța a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul lui Ghilescu Vitalie a unei sume exagerate, eronat evoluând prejudiciul în cuantum de 100 000 lei.

Din materialele cauzei, instanța de apel a menționat faptul că, prima instanță judecând prezenta cauză penală, prin sentință a admis integral acțiunea civilă înaintată de Ghilescu Vitalie, dispunând încasarea de la Șoimu Ion în beneficiul lui Ghilescu Vitalie a prejudiciului material în sumă de 11 884,22 lei și a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei.

Instanța a reținut că, dauna materială invocată de Ghilescu Vitalie constituie 11 884,22 lei, această sumă fiind suportată pentru cheltuieli ce rezultă din venitul ratat, cheltuieli de tratament, la acțiunea civilă fiind anexate copiile carnetului de muncă, copiile trimitere-extrasuri, bonurile de plată ce confirmă cheltuielile suportate pentru tratament. Instanța de apel a considerat că, la caz nu au fost prezente impedimente pentru admiterea acțiunii civile în latura prejudiciului material cauzat prin infracțiune, în sumă solicitată, de altfel, în această parte soluția instanței nici nu a fost contestată.

În ce privește, cerința din acțiunea civilă a părții vătămate Ghilescu Vitalie ce vizează repararea prejudiciului moral evaluat în cuantum de 100 000 lei, instanța de apel a considerat că, instanța de fond justificat a apreciat caracterul și suferințele psihice suportate de către partea vătămată în urma acțiunilor infracționale ale inculpatului Șoimu Ion, dispunând admiterea integrală a cerințelor formulate în acest sens.

Instanța de apel a reținut că, de către Ghilescu Vitalie și apărătorul acestuia, în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond au fost prezentate acte și înscrisuri medicale ce confirmă starea fizică a părții vătămate, faptul că a suferit intervenții chirurgicale, fiindu-i instalat aparatul „Ilizarov”, ca urmare i-a fost stabilit gradul de dizabilitate accentuat cu păstrarea 40 % a capacității de muncă.

Astfel, instanța de apel a considerat că, soluția instanței pe marginea acțiunii civile înaintată de Ghilescu Vitalie, în latura despăgubirilor materiale cu caracter moral, cu încasarea în acest sens, de la Șoimu Ion a sumei de 100 000 lei, este proporțională cu urmările prejudiciabile de ordin moral ale faptei ilicite descrise și reținută în sarcina inculpatului.

Instanța de apel în acest sens, a ținut cont de faptul că, în urma acțiunilor infracționale ale inculpatului Șoimu Ion, părții vătămate Ghilescu Vitalie i-au fost cauzate atât suferințe fizice cât și psihice, concluzionându-se că suferințele suportate sunt proporționale cuantumului despăgubirilor morale retribuite, considerându-se că suma încasată prin sentință cu titlu de prejudiciu moral reprezintă o compensație ce poate să aducă satisfacție persoanei vătămate.

Prin urmare, verificând temeinicia cerințelor formulate în cererea de apel înaintată în interesele inculpatului Șoimu Ion, în latura ce ține de recuperarea despăgubirilor materiale cu caracter moral, instanța de apel a considerat necesar de a le respinge, or, la încasarea sumei de 100 000 lei din contul inculpatului Șoimu Ion în beneficiul părții vătămate Ghilescu Vitalie cu titlu de prejudiciu moral, instanța a ținut cont de gradul de vinovăție a inculpatului-fapta comisă din imprudență, de circumstanțele în care a fost produsă fapta infracțională care a cauzat prejudiciul, de suferințele fizice și psihice suportate de către Ghilescu Vitalie în urma accidentului rutier, în a cărui producere se face vinovat inculpatul Șoimu Ion, de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție părții vătămate și conform principiului echității întemeiat a dispus repararea prejudiciului moral în suma nominalizată, fiind una echitabilă, raportată la gradul de vinovăție a făptuitorului, și la consecințele survenite.

Cât privește soluția instanței pe marginea acțiunii civile înaintate de Vasin Steliana, instanța a considerat-o corectă, prin sentință fiind dispusă admiterea integrală a acesteia, cu încasarea de la Șoimu Ion în beneficiul Steliane Vasin a prejudiciului material în sumă de 6 700 lei.

8. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, avocatul Valeriu Gîscă în numele inculpatului Șoimu Ion, declară recurs ordinar, prin care solicită casare acestora cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și micșorarea prejudiciului încasat pînă la ½ sin cel solicitat. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de aprecierea a probelor de către instanțele de fond, motivînd că, acestea nu s-au expus asupra stării de ebrietate a părții vătămate, nu au fost audiați medicii care l-au internat pe Ghilescu V..

8.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de avocatul Valeriu Gîscă în numele inculpatului Șoimu Ion, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece decizia instanței de apel este justă și corespunde prevederilor legale

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Valeriu Gîscă în numele inculpatului Șoimu Ion, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

În această consecutivitate se reține că, în recursul ordinar, apărătorul semnalează drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6),

10) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal reține că, aceste temeuri nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs.

Analizând motivele indicate în textul recursului care se aseamănă cu motivele invocate în cererea de apel, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele inferioare.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeuri enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cât privește motivul precum că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurenți, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise.

Totodată, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin.(3) și 417 alin.(1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 7.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Așadar, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel. Ținând cont de cele menționate, Colegiul penal conchide că, conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Referitor la motivul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul conchide că nici acest temei nu și-a găsit confirmare, deoarece instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la casarea sentinței instanței de fond în partea stabilirii pedepsei, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, referitor la motivul, precum că, instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa, Colegiul penal î-l consideră neîntemeiat.

La acest capitol, Colegiul penal remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajungând la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei lui Șoimu Ion, aceasta a ținut cont de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, a considerat posibilă corijarea și reeducarea acestuia cu fără izolare de societate, considerând că aceasta este una echitabilă faptei comise.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal consideră că instanța de apel și-a argumentat hotărârea, care este în corespundere cu prevederile art. 384 alin. (3) și art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, bazându-se pe materialele cauzei și acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal.

Totodată, Colegiul penal consideră că, justificat instanța de apel a menținut sentința primei instanțe privind încasarea de la inculpat a daunei morale cauzate în beneficiul părții vătămate, suma de 100 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, întrucât în procesul penal acțiunea civilă este o modalitate de reparare a prejudiciului cauzat prin infracțiune, iar repararea prejudiciilor morale prezintă o modalitate distinctă, rezultat din lezarea sentimentelor de afecțiune.

Față de cele ce preced, instanța de recurs menționează că, despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daune materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

În acest scop, pentru ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei, astfel, în cazul infracțiunilor contra persoanei, soldate cu vătămări corporale ușoare, este necesar să fie luate în considerare suferințele

fizice și morale, care au fost cauzate prin fapta infracțională săvârșită de inculpat, precum și toate consecințele acestuia.

Mai mult, pe aceiași cale de considerente, se enunță că potrivit art. 2036 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Art. 2037 Cod civil prevede că, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către apărător nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

În consecință, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-417 Cod de procedură penală, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Valeriu Gîscă în numele inculpatului Șoimu Ion, împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 27 decembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui **Șoimu Ion XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **03 iulie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan